

slag tale om, at 2.000 af de meget, meget miljø-mæssigt komplicerede virksomheder i dette land skal tages fra miljøgodkendelse hos amterne og lægges over til kommunerne, som nu skal miljøgodkende dem.

Det er virksomheder, der som Københavns Lufthavn og alle de virksomheder, der er der, giver anledning til store miljømæssige problemer med røg, støj, møg og med påvirkning af grundvand, og hvad det ellers kan være. Det er selvfølgelig virksomheder, hvor man er nødt til at have en meget stor faglig ekspertise samlet for at kunne håndtere dem rigtigt og give godkendelser på de rigtige vilkår.

Det store problem i dette lovforslag er, at de faglige kompetencer ikke vil være til stede ude i de enkelte kommuner. De faglige miljøer bliver for små, og der er tale om mindre end 100 medarbejdere fra de nuværende amter, der nu skal fordeles ud på 98 kommuner, som altså får mindre end én miljøspecialist hver til at håndtere alle de mange miljømæssige problemer, der kan være med påvirkning af grundvand, affald, luftforurening, støj, og hvad det nu ellers er, man har af problemer.

Der er også tale om, at der samtidig kan være virksomheder, som der er meget store økonomiske interesser involveret i for den enkelte kommune. Derfor synes vi, at det ville være klogt at undlade at sætte kommunerne i en situation, hvor de skal sige nej til nogle virksomheder, som potentielt er meget store skatteydere i kommunen. Det mener vi faktisk er at sætte nogle mennesker på en umulig opgave. Det kunne være gjort meget klogere på anden vis.

Et andet eksempel på, hvor absurd det her lovforslag er, er, at kommunerne nu skal til at have defineret et kommunalt søterritorium, hvor de skal godkende havbrug. Man kunne jo spørge sig selv, om der ikke netop her er tale om en grænseoverskridende opgave. Det er selvfølgelig klart, at når der bliver udledt ting og sager i vandet fra et havbrug, vil det også påvirke de omkringliggende kommuner, som selvfølgelig også ude fra fjorden får gavn af de ting og sager, der nu bliver udledt fra det ene havbrug. Der er det fuldstændig absurd, at den enkelte kommune skal sidde og træffe en afgørelse, der i den grad bliver grænseoverskridende. Søterritoriet respekterer altså ikke kommunegrænser.

Der er kort sagt tale om, at det her lovforslag efter Socialdemokratiets opfattelse desværre er et klart tilbageskridt på miljøområdet, hvor man

får et dårligt fagligt miljø, manglende armslængde, manglende afstand mellem dem, der skal træffe beslutningerne, og dem, der er ude i den anden ende, samtidig med at der også er tale om, at kommunerne faktisk skal til at godkende og føre tilsyn med nogle af deres egne virksomheder. Det er ikke sundt.

Det eneste, vi kan ærgre os over, er, at regeringen i den her sag har været fuldstændig fast i kødet fra starten. Der var intet at forhandle om. Det er vi kede af på miljøets vegne.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg vil gerne stille fru Pernille Blach Hansen et spørgsmål. Det er jo således, at der har siddet et myndighedsudvalg, og dette myndighedsudvalg er kommet frem til, at 235 virksomheder skal ligge i de statslige forvaltninger, og at de øvrige virksomheder skal ud i kommunerne. Er det ikke udtryk for, at de største og de vanskeligste virksomheder nu bliver lagt i staten, og at staten har en mulighed for at kalde virksomheder ind på ethvert tidspunkt, hvis der måtte opstå tvivl?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg er utrolig glad for det spørgsmål, for jeg synes netop, at det repræsenterer et af de store problemer ved det her lovforslag. Sagen er jo den, at det myndighedsudvalg, der har siddet og kigget på, hvordan vi skulle fordele de her virksomheder, har haft en bunden opgave. Det var ikke muligt at fordele nogle virksomheder til et regionalt niveau. Der var kun stat og kommune tilbage, for i kommissoriet havde regeringen på forhånd besluttet, at det var de eneste to myndigheder, man havde at gå ud fra.

Samtidig ligger der jo en meget, meget barsk mindretalsudtalelse fra bl.a. Danmarks Naturfredningsforening, som siger, at det faglige grundlag for at træffe de her beslutninger ikke har været i orden. Der er en meget stor kritik af den måde, man har grebet opgaven an på i myndighedsudvalget. Så vidt jeg huske – nu har jeg ikke rapporten lige foran mig – står der faktisk direkte i rapporten, at man ikke har kigget på de langsigtede miljøkonsekvenser af det, der er foreslået.

Kort sagt mener jeg, at det, der er foregået der, er noget bras, som vi ikke kan bruge til noget.